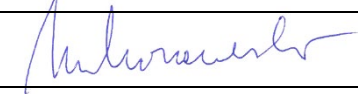



Figury św. Róży z Limy i św. Katarzyny ze
Sieny na fasadzie
d. kościoła dominikanów we Lwowie
(obecnie greckokatolickiej
cerkwi Najświętszej Eucharystii)



Program prac konserwatorskich

Oprac.	mgr Marcin Kozarzewski, dypl. UMK 1013/1980	
Spr.	dr hab. Janusz Smaza, prof. ASP w Warszawie	

Lwów / Warszawa / Michałowice, maj-czerwiec 2021

Spis treści

I. INFORMACJA O OPRACOWANIU	4
II. INFORMACJA O ZABYTKU.....	4
III. STAN ZACHOWANIA	8
IV. WNIOSKI I ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE.....	9
Cel prac	9
Zalecenia konserwatorskie dot. zakresu i sposobu prowadzenia prac.....	9
V. PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH	12
Prace wstępne.....	12
Konserwacja - restauracja kamiennych figur.....	12
Rekonstrukcja atrybutów – lilii św. Katarzyny i krzyża św. Róży z Limy	14
VI. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA - zdjęcia archiwalne i stan obecny.	16
FIGURA ŚW. KATARZYNY – dokumentacja fotograficzna	16
FIGURA ŚW. RÓŻY Z LIMY – dokumentacja fotograficzna	26
Spis fotografii	42

I. INFORMACJA O OPRACOWANIU

Niniejsze opracowanie jest uzupełnieniem opracowanego w 2020 r. *Programu prac konserwatorskich przy zespole rzeźb na frontonie d. kościoła dominikanów we Lwowie*, którym objęto kamienne figury św. Tomasza z Akwinu, Dominika, Jacka Odrowąża i Wincentego Ferreriusza i centralny cokół z aniołami oraz wykonany w złoczonej kielich – monstrancję. Prace te zostały ukończone .

Konserwacja figur św. Katarzyny Sieneńskiej i Róży z Limy, z racji usytuowania ich na zwieńczeniach krucht flankujących frontową elewację korpusu kościoła, wymaga ustawienia odrębnych rusztowań, stąd wynika konieczność ich realizacji jako oddzielnego zadania.

Technika wykonania wszystkich tych obiektów, ich stan zachowania i problemy konserwatorskie są bardzo podobne w obu tych zadaniach. Dlatego poniższy program prac – poza niewielkimi modyfikacjami wynikającymi z doświadczeń zdobytych w 2020 r. przy konserwacji rzeźb z centralnego frontonu - jest w dużej mierze powtórzeniem programu sporządzonego przed rokiem dla figur z głównego tympanonu.

II. INFORMACJA O ZABYTKU

Dawny kościół zakonu dominikanów

(obecnie greckokatolicka cerkiew Najświętszej Eucharystii)

Adres: pl. Muzealny 3 we Lwowie (пл. Музейній, 3 у м. Львові)

Wpis do rejestru zabytków: *Постанова Ради Міністрів Української*

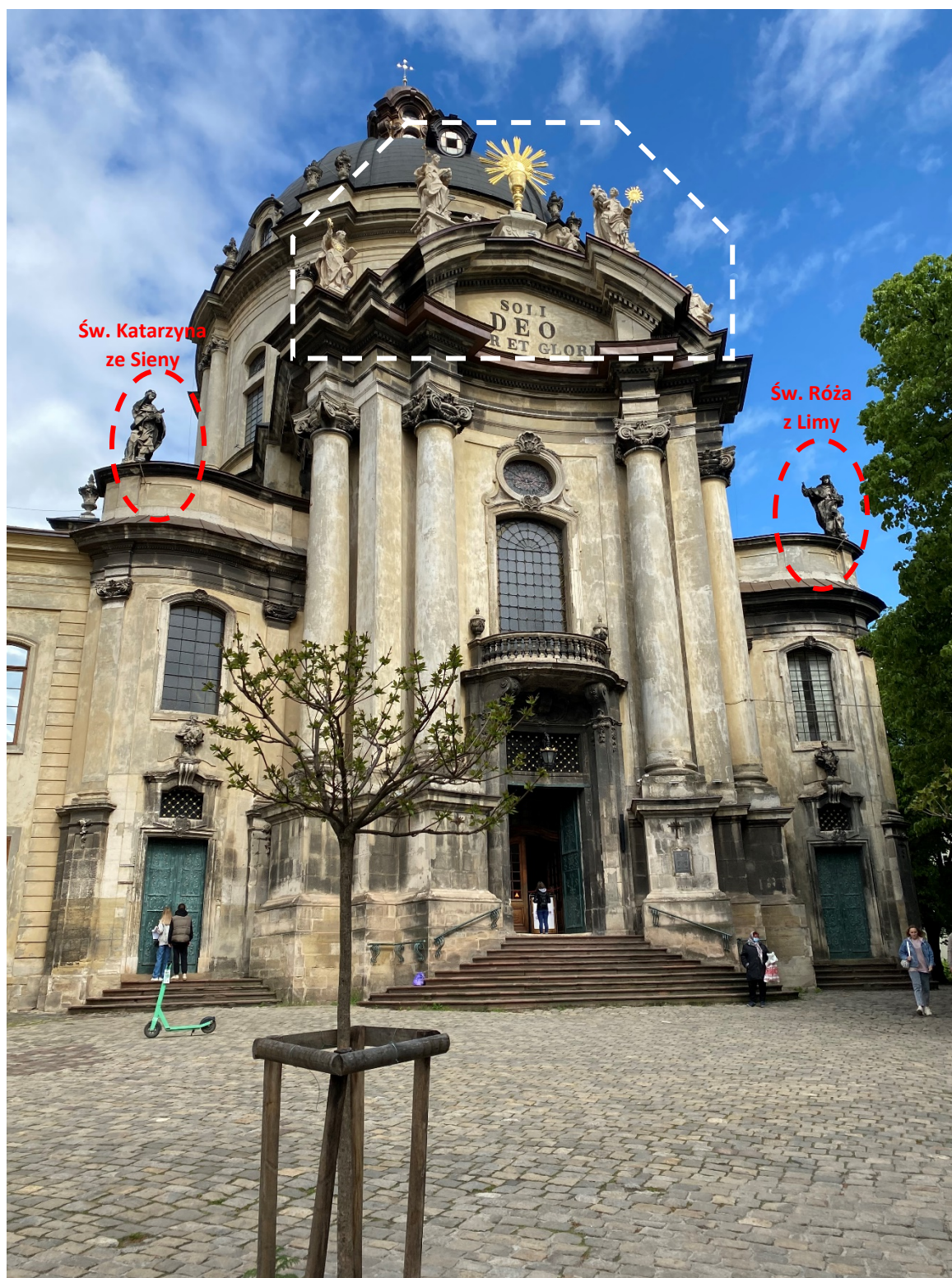
РСР від 24.08.1963 № 970; Rozуsьja No 340/ Ставропигійська площа / Костьол домініканців з келіями/ 1748 р. Тур "б" /(б) пам'ятники, які можна використовувати, але виключно під наукові та музейно-показові установи/

Obiekt znajduje się na terenie wpisanym na Listę Światowego Dziedzictwa UNESCO: Lwów - Zespół historycznego centrum. (<http://whc.unesco.org/en/list/865>)

Kalendarium ostatnich prac remontowych i konserwatorskich:

2005-10	Remont dachu na kopule - wymiana pokrycia (ze środków Miasta Lwów).
Od 2018 r.	Kontynuacja prac przy dachach i zabezpieczeniu budowli m.in. remont sygnaturki oraz naprawy uszkodzonych obróbek blacharskich (jw. Miasto Lwów)
2020	konserwacja zespołu rzeźb na frontonie kościoła (ze środków NIDKZ POLONIKA)

Elementy objęte programem prac



Fot. 1 Zakres prac przy zespole rzeźb na frontonie d. kościoła Dominikanów (ob. cerkwi Najświętszej Eucharystii)

– pole białe prace zrealizowane w 2020 r. W czerwonych obwódkach prace planowane na 2021 - Figury św. Róży z Limy i św. Katarzyny ze Sieny.

Elementy objęte program prac

1. Figura św. **Katarzyny Sienneńskiej** wym. $3*0,7*4*1,5=ok.12,5m^2$, cokół ok. $0,7-1 m^2$
2. Figura św. **Róży** wym. $=3,1*0,7*4*1,5=ok.13,02 m^2$, cokół ok. $0,7-1 m^2$

Technika wykonania :

figury i detal kamienny: rzeźba pełna; kamień prawdopodobnie z kamieniołomu w Polanie (Góra Polańska) (Materiały 2012 s.282) ¹

kotwy - żelazo kute

wtórne uzupełnienia - sztuczne kamienie (beton?)



Fot. 2 Figury św. Róży z Limy i św. Katarzyny ze Sieny. Zdjęcia z 1925 r. (ihs_uj_p017394; ihs_uj_p017395) za: Materiały do dziejów 2012)

Figury św. Róży z Limy i św. Katarzyny ze Sieny, znajdujące się na gzymsach wieńczących kruchty, wg badań zespołu Biernat, Kurzej, Ostrowski, 2012 jeśli nie są dziełem samego Macieja

¹ Analogiczny surowiec wykorzystano w podobnym czasie [1770] do katedry św. Jura; por. kontrakt na wykonanie rzeźb kamiennych „do których kamień za swoje ma pieniądze w Górze Polańskiej pokupić” [cyt.: Ilarion Swiencickij, *Miscellanea, Rachunki robót malarskich i rzeźbiarskich w katedrze św. Jura we Lwowie w latach 1768– 1779* w: *Dawna Sztuka, Czasopismo poświęcone archeologii i historii sztuki, Rocznik I 1938, zeszyt 2, Zakład Narodowy Imienia Ossolińskich we Lwowie, s. 147 i 150*

Polejowskiego to „powstały przynajmniej pod jego nadzorem” i datowane są na ok. 1777 rok.² Zdaniem cytowanych badaczy są starsze od figur wieńczących fronton z przerwany naczółkiem, które uznano za „samodzielne dzieła Jana Obrockiego z lat 1793-1794”³.

Agata Dworzak w swojej ostatnio wydanej, obszernej monografii Polejowskich stanęła na stanowisku, że jakkolwiek analizowane tu figury Św. Katarzyny Sieneńskiej i Św. Róży z Limy wykazują podobieństwo stylistyczne do zespołu rzeźb dłuta Macieja Polejowskiego znajdujących się pod tamburem wewnątrz świątyni, to „jednak w żadnym wypadku nie można się zgodzić z wysuniętą przez [wspomniany zespół] atrybucją rzeźb Maciejowi Polejowskiemu. Wydaje się także, że trudno jest rozważać w kategoriach „sygnatury” warsztatowej wskazywane przez tych badaczy poziome załamania szat na kolanach rzeźb, bowiem taki zabieg był już wówczas niemal powszechny i zastosowany został choćby w dwóch rzeźbach zakonników franciszkańskich Piotra Polejowskiego w kościele tego zakonu w Przemyślu, a także w figurach Antoniego Osińskiego i jego warsztatu w Leżajsku [oraz wspomnianych] rzeźbach Jana Obrockiego na fasadzie kościoła Dominikanów we Lwowie.”⁴

Katarzyna ze Sieny, wł. Caterina Benincasa (*25 marca 1347, Siena + 29 kwietnia 1380, Rzym), włoska tercjarka dominikańska, mistyczka, katolicka święta. Kanonizowana 14 kwietnia 1461. Wspomnienie liturgiczne 29 kwietnia).Doktor Kościoła (1970) i współpatronka Europy (1999). Patronka pielęgniarek, strażników i strażaków, osób cierpiących oraz kobiet, które poroniły. Główna patronka Trzeciego Zakonu Dominikańskiego.

Figura w klasycznym ujęciu ikonograficznym w habicie dominikańskim, w dłoniach na których widnieją stygmaty trzyma lilię (niezachowana) symbolizującą czystość i krzyż (śmierć dla uciech światowych), na głowie korona cierniowa - symbol rozmyślań nad Męką Pańską.

Św. Róża z Limy, wł. Isabel Flores de Oliva *20 kwietnia 1586, Lima, + 24 sierpnia 1617, Lima), peruwiańska tercjarka dominikańska, ascetka, naśladowczyni św. Katarzyny ze Sieny. Beatyfikowana w 1668, kanonizacja 1671. Pierwsza święta Kościoła katolickiego pochodząca z Ameryki. Wspomnienie liturgiczne 23 sierpnia. Patronka Ameryki i Filipin. Patronuje kwiaciarkom i ogrodnikom.

² Jw., s.281

³ Materiały do dziejów 2012, s.279

⁴ Dworzak, 2020

Lwowska rzeźba zgodnie z tradycją ikonograficzną przedstawia św. Różę jako młodą dominikankę w habicie, z charakterystycznymi atrybutami: niezachowanym obecnie krzyżem (krucyfiks, krzyż z Pasyjką) i wiankiem z róż na głowie. (W innych przedstawieniach także spotykane: Dziecię Jezus w ramionach, korona z cierni, kotwica, róża).

III. STAN ZACHOWANIA

Obie kamienne figury wykazują podobne, następujące uszkodzenia:

1. pęknięcia i defragmentację, co stanowi zagrożenie nie tylko dla integralności rzeźb, ale także dla ludzi, znajdujących się przed kościołem
2. osłabienie strukturalne znacznych partii, szkody mrozowe wynikające z nadmiernej chłonności kamienia
3. erozję i wyłuskanie powierzchni kamienia, co powoduje stopniowe zacieranie się form rzeźbiarskich
4. liczne drobne i większe ubytki formy, lokalnie wtórnie uzupełnione
5. erozję i wyłuskanie spoin, skutkujące wnikaniem wody w głąb struktury rzeźb i cokołów
6. bardzo silny rozwój porostów i mchów, dla których porowata, zerodowana i chłonna struktura kamienia stanowi dobre podłoże; zjawisko szczególnie intensywne zwłaszcza na głowach figur i płaszczyznach zwróconych ku północy
7. występowanie dużych partii ciemnych nawarstwień (substancje smoliste, pyły), silnie zespolonych z porowatym kamieniem
8. zielone przebarwienia kamienia spowodowane przez związki miedzi
9. korozję metalowych łączników oraz zawiesi

Jeśli chodzi o znaczące ubytki - w figurze św. Katarzyny brakuje prawej ręki z lilią (atrybut - metaloplastyka złocona). Częściowemu zniszczeniu uległ trzymany przez świętą Krucyfiks, w którym nie ma belki krzyża z ramionami Ukrzyżowanego. Św. Róża nie ma atrybutu - krzyża (zapewne metaloplastyka złocona), brakuje palców prawej dłoni.

Dokumentacja fotograficzna archiwalna i zdjęcia ilustrujące stan rzeźb objętych niniejszym programem w dalszej części opracowania.

IV. WNIOSKI I ZAŁOŻENIA KONSERWATORSKIE.

Cel prac

Prace są kontynuacją kompleksowej konserwacji i restauracji zespołu XVIII-wiecznych figur z fasady d. kościoła dominikanów we Lwowie. Ich celem jest:

- Powstrzymanie szybko postępującej destrukcji materiału kamiennego oraz elementów wykonanych z blachy miedzianej.
- Zminimalizowanie skutków oddziaływania na stan kamienia destrukcyjnych czynników atmosferycznych, w tym przede wszystkim zmniejszenie nasiąkliwości wapienia – z którego rzeźby są wykonane - poprzez jego hydrofobizację oraz przeprowadzenie zabiegów dezynfekcji i trucia mikroflory poprzez wielokrotne działanie środkiem biobójczym.
- Przywrócenie rzeźbom walorów estetycznych zgodnych z pierwotnym wyglądem, przy zachowaniu cech świadczących o ich wielowiekowej historii.

Zalecenia konserwatorskie dot. zakresu i sposobu prowadzenia prac

Analogicznie jak w przypadku figur z głównego tympanonu rzeźby powinny być zakonserwowane in situ. Ich stan zachowania, gabaryty i ciężar powoduje, że ryzyko uszkodzenia kamiennych rzeźb podczas demontażu z wysokości, na której są eksponowane (powyżej 15 m) jest poważne. Stan obiektów i ich podstaw umożliwia przeprowadzenie prac konserwatorskich in situ, z rusztowań. Prace powinny być realizowane w okresie od wiosny do późnej jesieni, i zakończone przed okresem chłódów.

Po doświadczeniach z zespołem figur z części środkowej, w odniesieniu do figur św. Katarzyny i Róży proponuje się wykorzystać zdobyte tam doświadczenia. Na obu figurach prócz rozlegle występujących nawarstwień biologicznych (mchy i porosty) występuje zbita, czarna powłoka nawarstwień silnie scalona z kamiennym podłożem, w tym rozlegle występujących które tworzą się na powierzchniach kamiennych stosować czyszczenie strumieniem pary wodnej oraz sprawdzone metody delikatnego czyszczenia strumieniowości, np. mikropiaskarką IbiX przy użyciu odpowiednio dobranego, drobnego czyściwa np.

Garnet 350 / 200, do usuwania „czarnej kory” – 120. Garnet spełnia wymagania związane z ochroną środowiska zgodnie ze standardem ISO 11 626. Do czyszczenia szczególnie delikatnych, silnie porowatych partii można polecić stosowanie jako czyszcziwa specjalnie preparowanego węgla wapnia (np. CarbonArt®). Niezbędne jest wykonanie prób dla wyboru najbardziej skutecznej metody.

W przypadku ujawnienia pęknięć i pofragmentowania elementów rzeźb i cokołów wskazany jest ich demontaż. Należy usunąć stare elementy łącznikowe i pozostałości spoin i wykonać niezbędne wzmocnienia kamienia, a następnie zespoić fragmenty w całość z zastosowaniem dybli ze stali kwasoodpornej i żywic epoksydowych. W przypadku konieczności wykonania zupełnie nowych połączeń wymagających zastosowania dybli wzmacniających, stosować jw. stal kwasoodporną. W wyjątkowych przypadkach można pozostawić niezbędne elementy łącznikowe / konstrukcyjne pod warunkiem wykonania zabezpieczenia antykorozyjnego. Żelazne wzmocnienia kotwione w kamieniu muszą być starannie zabezpieczone antykorozyjnie i wklejone na elastyczne kleje typu poliuretanowego (np. Sikaflex Construction), zapewniające złącze podatne na odkształcenia.

W przypadku większych ubytków kamień należy uzupełnić metodą flekowania z kamienia wapiennego maksymalnie zbliżonego ziarnistością i barwą do oryginału. Drobne ubytki formy należy wypełnić kitami mineralnymi, barwionymi w masie, odpowiednio dobierając kolory oraz granulacje, a także nadając uzupełnionym partiom faktury naśladujące otaczający je kamień. Zasadniczo nie ma potrzeby wykonywania rozległych unifikacji scalających fleki i kity, a jeśli już - to można dopuścić ten zabieg tylko w ograniczonym zakresie; należy bowiem pamiętać, że figury są oglądane wyłącznie z bardzo dużej odległości.

W ramach prowadzonych prac należy odtworzyć – we właściwej formie i materiale brakujące atrybuty: krzyż z pasyjką u św. Róży oraz zapewne lilię (wraz z dłonią) św. Katarzyny i zrekonstruować brakującą część trzymanego przez nią krucyfiks. O ile w tej figurze krucyfiks został odkuty w kamieniu, to nie ma pewności co rodzaju tworzywa z jakiego był wykonany krzyż i pasyjka w dłoni św. Róży. Jego forma - czytelna na archiwalnych zdjęciach - wskazuje, że mógł być to krzyż w całości metaloplastyczny, złocony albo, co chyba mniej prawdopodobne, drewniany, z pasyjką wyklepaną w miedzi i złoconą. Zielone przebarwienie dłoni, w której był osadzony wskazuje, że atrybut ten był przynajmniej w części wykonany z miedzi. Kwestia ta wymaga dokładniejszych analiz i sporządzenia projektu, a jeszcze lepiej modelu, który można będzie przymierzyć i ocenić proporcje. Należy przy tym odnieść się do krzyża, który „po sąsiedzku” trzyma św. Wincenty Ferreriusz. Jest podobny w formie do tego, który widać na archiwalnych zdjęciach św. Róży.



Fot. 3 Fragmenty archiwalnych fotografii z widocznym krzyżem w dłoni św. Róży; dla porównania krzyż w figurze św. Wincentego Ferreriusza.

Jeśli idzie o lilię w figurze św. Katarzyny – to sprawa jest o tyle ewidentna, że nie ma całej prawej ręki. Jedyne ikonograficzne ślad, na jaki udało mi się natknąć, to słabo czytelna fotografia z 1905 r., na której można dostrzec jej zarys. Zbieżność z formą kwiatu w dłoni św. Dominika nie jest przypadkowa – to bliźniaczo podobne złote atrybuty, dopełniające całej figuralnej kompozycji.



Fot. 4 Lilie w dłoniach figur św. Katarzyny i św. Dominika (ok. 1905).



Fot. 5 Św. Katarzyna już bez ręki i lilii (ok. 1925)

V. PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Prace wstępne

1. Ustawienie rusztowań i platform umożliwiających prowadzenie prac.
2. Wykonanie in situ dokumentacji fotograficznej i opisowej stanu zachowania rzeźb kamiennych i elementów metalowych.

Konserwacja - restauracja kamiennych figur

1. Demontaż wszystkich poluzowanych i odspojonych kamiennych partii figur.
2. Wstępne oczyszczenie powierzchni kamiennych z nawarstwień luźno zalegających i słabo spojonych z podłożem, w tym z nawarstwień biologicznych (szczotki, pędzle, skalpele, sprężone powietrze) – zakres 100% powierzchni kamienia.
3. Dezynfekcja powierzchni metodą chemiczną – zastosowanie preparatu np. *Preventol* lub inne, o dobranym stężeniu). – zakres 100% powierzchni kamienia.
4. Lokalne wzmocnienie osłabionych strukturalnie elementów wapiennych: aplikacja na suchy kamień preparatów hydrofilnych, wzmacniających np. *KSE 100 Remmers* lub podobnych. Zabieg należy przeprowadzić przed pracami oczyszczającymi kamień. Zabieg

wymaga sezonowania partii wzmacnianych (trzy tygodnie) – zakres: do 50% powierzchni kamienia.

5. Przegląd i naprawa cokołów. Technikę naprawy dobrać po rozpoznaniu struktury.
6. Oczyszczenie powierzchni kamiennych z nawarstwień scalonych z podłożem z wykorzystaniem wytwornicy pary wodnej.

UWAGA: istniejące faktury (obróbka kamieniarska) na powierzchniach kamiennych muszą zostać zachowane.

7. Lokalne doczyszczenie wapienia (zakres: 30% powierzchni kamienia) z nawarstwień silnie scalonych z podłożem, z zastosowaniem metod mieszanych:
 - chemicznych, bez względu na ilość powtórzeń (zastosowanie bezropuszczalnikowych, błonotwórczych past *peel-off*),
 - mechanicznych - ręczne, lokalne doczyszczenie powierzchni kamiennych zwłaszcza partii gładkich, bez faktur – drobnoziarniste materiały ścierne,
 - lokalnie w razie konieczności - strumieniowo-ściernych - mikropiaskarka typu Ibox, *Euro-rubber* ze starannie dobranym ścierniwem (np. Garnet 120 – do 300, .
8. Usunięcie uszkodzonych fug (zakres 0,5% powierzchni kamienia).
9. Zniszczenie żywotności mikroorganizmów w porach kamienia metodą chemiczną – dezynfekcja (np. preparat *Preventol* lub inne o dobranym stężeniu). – zakres 100% powierzchni kamienia. Zabieg należy wykonać kilkakrotnie.
10. Usunięcie żelazistych przebarwień kamienia metodą kompresów z wodnym roztworem np. kwasu ortofosforowego (dotyczy partii gdzie osadzone były skorodowane elementy metalowe).
11. Założenie kompresów odsalających na wapienne elementy oczyszczone metodami chemicznymi, mokrymi oraz w partiach wcześniej silnie zawilgoconych z widocznymi przed oczyszczeniem wykwitami solnymi (metoda migracja soli rozpuszczalnych w wodzie do rozszerzonego środowiska – kompresy z ligniny lub pulpy i wody destylowanej) – zakres 20% powierzchni kamienia.
12. Wykucie gniazd pod kamienne fleki w miejscu występowania dużych ubytków formy i rozległej destrukcji części danego elementu kamiennego – zakres 4% powierzchni kamienia.
13. Obróbka rzeźbiarska wstawek (rekonstrukcja brakujących elementów (ręka, palce)
14. Montaż kamiennych fleków. Do klejenia stosować żywice epoksydowe. Osadzenie dużych fleków w otwartych gniazdach (np. narożniki) wzmacniać dodatkowo poprzez montaż dybli ze stali kwasoodpornej.

15. Uzupełnienie drobnych ubytków formy zaprawami mineralnymi barwionymi w masie na kolor otoczenia i z dobraną do oryginału frakcją i fakturą (typ *Restauriermörtel Remmers*).
16. Klejenie pękniętych i zarysowanych elementów kamiennych – zakres ok. 2% powierzchni kamienia (zastosowanie żywic epoksydowych o konsystencji wodnej – iniekcja rys).
17. Demontaż zniszczonych i skorodowanych żelaznych, kutyh łączników.
18. W przypadku metalowych elementów łącznikowych, nie dających się zdemontować oczyszczenie i zabezpieczenie antykorozyjne (oczyszczenie strumieniowo-ścierne). Malowanie farbami antykorozyjnymi wysokocynkowymi np. *WS-Zink® A 6005* (<http://www.ws-lackchemie.de/en/products/ws-varnishes/ws-zink-zincrepair/ws-zink-a-6005/>) tworzącym powłoki zawierające po wyschnięciu 95% czystego cynku, co pozwala uzyskać bardzo wysoki stopień ochrony przed korozją.)
UWAGA: jeżeli w toku montażu konieczne jest osadzenie elementu w kamiennej partii rzeźby, należy to wykonać z zastosowaniem elastycznych klejów typu poliuretanowego. Ma to zapewnić elastyczne zespojenie metalowego elementu w kamieniu, odporne na naprężenia wynikające z różnej rozszerzalności cieplnej tych materiałów.
19. Montaż nowych elementów łącznikowych ze stali kwasoodpornej, w miejsce zdemonstrowanych wcześniej elementów uszkodzonych i skorodowanych.
20. Montaż wszystkich zdemontowanych wcześniej partii rzeźb. Do mocowania stosować dyble i klamry łącznikowe ze stali kwasoodpornej oraz spoiny epoksydowe.
21. Założenie nowych fug barwionych w masie na kolor otoczenia, w miejsce wcześniej usuniętych.
22. W razie konieczności lokalne scalenie kolorystyczne powierzchni rzeźb poprzez wykonanie unifikacji kolorystycznej (opracowanie laserunkowe). Ewentualną potrzebę scalania kolorystycznego należy weryfikować w oparciu o oglądanie figur z dołu.
23. Hydrofobizacja powierzchniowa kamienia: naniesienie preparatu w formie żelu typu *Funcosil FC Remmers*) - zakres 100% powierzchni kamienia.

Rekonstrukcja atrybutów – lilii św. Katarzyny i krzyża św. Róży z Limy

1. Wykonanie projektu
2. Rekonstrukcja elementów w blasze miedzianej wg projektu (uwzględnić elementy montażowe; wykluczyć bezpośrednie łączenia miedzi z żelazem, czarną stalą (innymi metalami); w razie konieczności stosować przekładki np. teflonowe w celu uniemożliwienia powstawania ogniw galwanicznych

3. Złocenie atrybutów zapewne wykonane było tradycyjną techniką złocenia ogniowego lub kładzenia złota na mikstion olejny. Sprawdzonej alternatywą są współczesne techniki złocenia z wykorzystaniem spoiw opartych na żywicach sztucznych np. Kölner Instacoll, co pozwala uzyskać podobny stopień połysku jak w przypadku złocenia ogniowego i na pulmencie. Technikę tę zastosowano podczas konserwacji i rekonstrukcji monstrancji i atrybutów świętych z głównego ryzalitu, dodatkowo podbijając połysk poprzez zastosowanie jako podkładu akrylowej farby WS-Patina 0014 patinagold (<http://www.ws-lackchemie.de/en/wp-content/uploads/2018/01/WS-Patina-PDB.pdf>). Proponuje się, by powtórzyć to samo rozwiązanie technologiczne.
4. Montaż in situ.

Prace końcowe

1. Rozbiórka rusztowań.
2. Dokumentacja konserwatorska

VI. DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA - zdjęcia archiwalne i stan obecny.

FIGURA ŚW. KATARZYNY – dokumentacja fotograficzna



Fot. 6 Figura św. Katarzyny Data: 1905 –(LILIA!!!)

<http://lwowskie.fotopolska.eu/782366,foto.html?o=b122751&p=1>

Źródło: Lwów na fotografii Wydawnictwo "Centrum Europy" Lwów 2011



Fot. 7 Figura św. Katarzyny. Data: 1925
Fot z 1925 r. (ihs_uj_p017394; ihs_uj_p017395) za: Materiały do dziejów 2012)



Fot. 8 Figura św. Katarzyny. Data: 1925

1925_ihs_uj_p017393



Fot. 9 Figura św. Katarzyny. Data: 1925

1925_ihs_uj_p017394



Fot. 10 Figura św. Katarzyny. Stan w 1925 i fotografii współczesne.



Fot. 11 Figura św. Katarzyny. Data: kwiecień 2021.



Fot. 12 Figura św. Katarzyny. Data: kwiecień 2021.



Fot. 13 Figura św. Katarzyny. Data: kwiecień 2021.



Fot. 14 Figura św. Katarzyny. Data: kwiecień 2021.



Fot. 15 Figura św. Katarzyny. Data: kwiecień 2021.



Fot. 16 Figura św. Katarzyny. Data: kwiecień 2021.



Fot. 17 Figura św. Katarzyny. Data: kwiecień 2021.



Fot. 18 Figura św. Katarzyny. Data: kwiecień 2021.



Fot. 19 Figura św. Katarzyny. Data: kwiecień 2021.



Fot. 20 Figura św. Katarzyny. Data: kwiecień 2021.



Fot. 21 Figura św. Katarzyny. Data: kwiecień 2021.

FIGURA ŚW. RÓŻY Z LIMY – dokumentacja fotograficzna



Fot. 22 Figura św. Róży z Limy. Data: 1900-1905

<http://lwowskie.fotopolska.eu/508231.foto.html?o=b122751>

Źródło: Lwów na fotografii Wydawnictwo "Centrum Europy" Lwów 2011



Fot. 23 Figura św. Róży z Limy. Data: 1930 (Brak danych) NAC
<https://www.szukajwarchiwach.gov.pl/skan/-/skan/15ad11f2f5d1649aabb0649612a17f35ca11299aea49023c1fd9c31c48d62179>



Fot. 24 Figura św. Róży z Limy. Data: 1915-1920, Fot. Jan Bułhak fragment
Kościół Dominikanów we Lwowie.
<https://polska-org.pl/7823531,foto.html>



Fot. 25 Figura św. Róży z Limy. Data: 1925-35 (IHS US)

ihs_uj_p017395



Fot. 26 Figura św. Róży z Limy. Data: 1925-35 (IHS US)

hs_uj_p017395) za: Materiały do dziejów 2012)



Fot. 27 Figura św. Róży z Limy. Data: 1925-35 (IHS US) (fragment – krzyż z Pasyjką
hs_uj_p017395) za: Materiały do dziejów 2012).



Fot. 28 Figura św. Róży z Limy. Data: 2013
-013_Kosciol_Bozego_Ciala__Dominikanow__pl_Muzealny_Lwow_7960926



Fot. 29 Figura św. Róży z Limy. Data: 2013
-013_Kosciol_Bozego_Ciala__Dominikanow__pl_Muzealny_Lwow_7960926 – fragment



Fot. 30 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.



Fot. 31 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.



Fot. 32 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.



Fot. 33 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.



Fot. 34 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.



Fot. 35 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.



Fot. 36 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.



Fot. 37 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.



Fot. 38 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.



Fot. 39 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.



Fot. 40 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.



Fot. 41 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.



Fot. 42 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.



Fot. 43 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.



Fot. 44 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.

Spis fotografii

Fot. 1 Zakres prac przy zespole rzeźb na frontonie d. kościoła Dominkanów (ob. cerkwi Najświętszej Eucharystii)	5
Fot. 2 Figury św. Róży z Limy i św. Katarzyny ze Sieny. Zdjęcia z 1925 r.	6
Fot. 3 Fragmenty archiwalnych fotografii z widocznym krzyżem w dłoni św. Róży; dla porównania krzyż w figurze św. Wincentego Ferreriusza.	11
Fot. 4 Lilie w dłoniach figur św. Katarzyny i św Dominika (ok. 1905).	11
Fot. 5 Św. Katarzyna już bez ręki i lilii (ok. 1925).....	12
Fot. 6 Figura św. Katarzyny Data: 1905 –(LILIA!!!)	16
Fot. 7 Figura św. Katarzyny. Data: 1925	17
Fot. 8 Figura św. Katarzyny. Data: 1925	18
Fot. 9 Figura św. Katarzyny. Data: 1925.....	19
Fot. 10 Figura św. Katarzyny. Stan w 1925 i fotografie współczesne.	20
Fot. 11 Figura św. Katarzyny. Data: kwiecień 2021.	21
Fot. 12 Figura św. Katarzyny. Data: kwiecień 2021.	21
Fot. 13 Figura św. Katarzyny. Data: kwiecień 2021.	22
Fot. 14 Figura św. Katarzyny. Data: kwiecień 2021.	22
Fot. 15 Figura św. Katarzyny. Data: kwiecień 2021.	23
Fot. 16 Figura św. Katarzyny. Data: kwiecień 2021.	23
Fot. 17 Figura św. Katarzyny. Data: kwiecień 2021.	24
Fot. 18 Figura św. Katarzyny. Data: kwiecień 2021.	24
Fot. 19 Figura św. Katarzyny. Data: kwiecień 2021.	25
Fot. 20 Figura św. Katarzyny. Data: kwiecień 2021.	25
Fot. 21 Figura św. Katarzyny. Data: kwiecień 2021.	25
Fot. 22 Figura św. Róży z Limy. Data: 1900-1905	26
Fot. 23 Figura św. Róży z Limy. Data: 1930 (Brak danych) NAC.....	27
Fot. 24 Figura św. Róży z Limy. Data: 1915-1920, Fot. Jan Bułhak fragment.....	28
Fot. 25 Figura św. Róży z Limy. Data: 1925-35 (IHS US)	29
Fot. 26 Figura św. Róży z Limy. Data: 1925-35 (IHS US)	30
Fot. 27 Figura św. Róży z Limy. Data: 1925-35 (IHS US) (fragment – krzyż z Pasyjką)	31
Fot. 28 Figura św. Róży z Limy. Data: 2013.....	32
Fot. 29 Figura św. Róży z Limy. Data: 2013.....	33
Fot. 30 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.....	34
Fot. 31 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.....	35

Fot. 32 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.....	35
Fot. 33 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.....	36
Fot. 34 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.....	36
Fot. 35 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.....	37
Fot. 36 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.....	37
Fot. 37 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.....	38
Fot. 38 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.....	38
Fot. 39 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.....	39
Fot. 40 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.....	39
Fot. 41 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.....	40
Fot. 42 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.....	40
Fot. 43 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.....	41
Fot. 44 Figura św. Róży z Limy. Data: kwiecień 2021.....	41

VII. BIBLIOGRAFIA

Materiały do dziejów 2012:

M. Biernat, M. Kurzej, J.K. Ostrowski, *Kościół p. w. Bożego Ciała i klasztor OO. Dominikanów*, w: *Materiały do dziejów sztuki sakralnej na ziemiach wschodnich dawnej Rzeczypospolitej, cz. 1: Kościoły i klasztory rzymskokatolickie dawnego województwa ruskiego*, red. J.K. Ostrowski, t. 20: *Kościół i klasztory Lwowa z okresu przedrozbiorowego (2)*, Kraków 2012, s. 171-283

Dworzak 2020

A. Dworzak, *Polejowscy. Karta z dziejów lwowskiego środowiska artystycznego w drugiej połowie XVIII wieku*, Towarzystwo Naukowe 'Societas Vistulana', Warszawa - Kraków 2020

Pozostała bibliografia

vide PPK z 2020: *Zespół rzeźb na fasadzie d. kościoła dominikanów we Lwowie (obecnie greckokatolickiej cerkwi Najświętszej Eucharystii)*, M. Kozarzewski, spr. J. Smaza, 2020